

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2036

z dnia 19 października 2022 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 ⁽⁵⁾ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 ⁽⁶⁾ zmieniono unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych poprzez zmiany,

⁽¹⁾ Dz.U. C 122 z 17.3.2022, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 152 z 6.4.2022, s. 111.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 4 października 2022 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

odpowiednio, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽⁷⁾, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014⁽⁸⁾ oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽⁹⁾. Zmiany te były niezbędne, aby wdrożyć w Unii międzynarodowy dokument określający podstawowe warunki (zwany dalej „standardem TLAC”) dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC), opublikowany w dniu 9 listopada 2015 r. przez Radę Stabilności Finansowej, dla globalnych banków o znaczeniu systemowym, w unijnych ramach zwanych globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, oraz aby wzmocnić stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) dla wszystkich banków. Zmienione unijne ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków powinny w większym stopniu zapewniać, aby pokrywanie strat i dokapitalizowanie banków było realizowane z wykorzystaniem środków prywatnych, gdy banki te staną się nierentowne finansowo, a następnie zostaną objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

- (2) Art. 12a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi, że globalne instytucje o znaczeniu systemowym posiadające strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ramach której może zostać przeprowadzona restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja więcej niż jednego podmiotu powiązanego („strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych”), mają obliczać swój oparty na analizie ryzyka wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych przy teoretycznym założeniu, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja dotyczyłaby tylko jednego podmiotu powiązanego, a straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania wszelkich jednostek zależnych tej grupy zostałyby przeniesione do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego”). Podobny wymóg przewidziano w art. 45d ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który może zostać nałożony przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 tego artykułu. Zgodnie ze standardem TLAC obliczenia te powinny uwzględniać wszystkie podmioty z państw trzecich będące częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii.
- (3) Zgodnie z art. 45h ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 2014/59/UE oraz zgodnie ze standardem TLAC suma rzeczywistych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla globalnej instytucji o znaczeniu systemowym stosującej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych nie może być niższa niż teoretyczny wymóg dla tej grupy w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego. W celu dostosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do przepisów dyrektywy 2014/59/UE oraz zapewnienia, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze postępowały zgodnie z tą dyrektywą i uwzględniały zarówno wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, jak i wszelkie dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone zgodnie z art. 45d dyrektywy 2014/59/UE, należy zmienić art. 12a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz uchylić art. 92a ust. 3 tego rozporządzenia. Nie powinno to uniemożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzenia, że jakkolwiek korekta mająca na celu zminimalizowanie lub wyeliminowanie różnicy między sumą rzeczywistych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla globalnej instytucji o znaczeniu systemowym stosującej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych a teoretycznym wymogiem dla tej grupy w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego, gdy ten pierwszy wymóg jest wyższy od drugiego, byłaby niewłaściwa lub niezgodna ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla globalnej instytucji o znaczeniu systemowym. Aby zapewnić spójność między art. 12a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 45h ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, w obliczeniach, o których mowa w art. 45h ust. 2 tej dyrektywy, należy również uwzględnić wszystkie podmioty z państw trzecich będące częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii.
- (4) W art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono, że wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może zostać spełniony między innymi za pomocą instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych. Kryteria dotyczące instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych określone w art. 72b ust. 2 lit. c), k), l) i m) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zakładają jednak, że jednostka emitująca jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zapewnić, aby te istotne jednostki zależne mogły emitować instrumenty dłużne spełniające wszystkie kryteria kwalifikowalności, zgodnie z pierwotnym założeniem.

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

(9) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

- (5) Zgodnie z art. 72e ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają możliwość zezwolenia globalnej instytucji o znaczeniu systemowym posiadającej strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych na odliczenie niektórych posiadanych instrumentów funduszy własnych lub instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych jednostek zależnych tej instytucji, które nie należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w drodze odliczenia niższej, skorygowanej kwoty określonej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W art. 72e ust. 4 akapit drugi tego rozporządzenia wymaga się, aby w takich przypadkach różnica między skorygowaną kwotą a pierwotną kwotą była odliczana od zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania odnośnych jednostek zależnych. Zgodnie ze standardem TLAC podejście to powinno uwzględniać zarówno oparte na analizie ryzyka, jak i nieoparte na analizie ryzyka wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych odnośnie jednostki zależnej. Ponadto podejście to powinno mieć zastosowanie do wszystkich jednostek zależnych z państw trzecich będących częścią danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, o ile te jednostki zależne podlegają systemowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który według odpowiedniego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii jest możliwy do wyegzekwowania na drodze prawnej i wdraża normy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, a dokładniej dokument „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” Rady Stabilności Finansowej, opublikowany w październiku 2011 r., oraz standard TLAC.
- (6) Dyrektywą (UE) 2019/879 zmieniono dyrektywę 2014/59/UE w celu wprowadzenia szczegółowych zasad dotyczących pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, tj. funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki art. 45f ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Aby zastosować w praktyce te zasady oraz w celu zapewnienia, aby pośrednia subskrypcja była realizowana w sposób ostrożnościowo właściwy, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁰⁾, został upoważniony na mocy art. 45f ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metod do celów takiej pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych. Jak podkreślił EUNB w piśmie do Komisji z dnia 25 stycznia 2021 r., było jednak szereg niespójności między wymogami dotyczącymi przekazanych uprawnień określonymi w dyrektywie 2014/59/UE a istniejącymi zasadami ostrożnościowymi określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, które nie pozwalały na zastosowanie traktowania ostrożnościowego niezbędnego do wykonania upoważnienia zgodnie z pierwotnymi założeniami. Dokładniej rzecz ujmując, EUNB zauważył, że na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie można było odliczyć zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, a następnie zastosować odpowiedniej wagi ryzyka we wszystkich przypadkach mających znaczenie dla upoważnienia na mocy dyrektywy 2014/59/UE. Podobne kwestie stwierdzono w obszarze wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni określonego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. W świetle tych ograniczeń prawnych metody opracowane przez EUNB należy włączyć bezpośrednio do rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W związku z tym należy uchylić art. 45f ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE.
- (7) W kontekście pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie ze zmienionymi unijnymi ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków jednostki pośredniczące powinny być zobowiązane do odliczania całego udziału w zasobach kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL wyemitowanych przez podmioty, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zapewnia to prawidłowe funkcjonowanie wewnętrznych mechanizmów pokrywania strat i dokapitalizowania w ramach grupy oraz pozwala uniknąć w przypadku tych podmiotów podwójnego liczenia ich zasobów kwalifikowalnych do na potrzeby wewnętrznego MREL na potrzeby zgodności jednostki pośredniczącej z jej własnym wewnętrznym MREL. Bez tych odliczeń mogłaby być zagrożona prawidłowa realizacja wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ jednostka pośrednicząca mogłaby wykorzystać nie tylko swoją własną zdolność do pokrywania strat i dokapitalizowania, ale również zdolność innych podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zanim jednostka pośrednicząca lub te inne podmioty przestaną być w stanie utrzymać rentowność działalności. Aby zapewnić dostosowanie obowiązku odliczenia do zakresu podmiotów, które podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wykorzystać do pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, oraz aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego, jednostki pośredniczące powinny odliczyć posiadane przez siebie udziały w zasobach kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL wyemitowane przez wszystkie podmioty należące do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą podlegać wymogowi zgodności z wewnętrznym MREL, a nie tylko udziały w zasobach wyemitowanych przez ich jednostki zależne. W stosownych przypadkach te same obowiązki powinny mieć zastosowanie w przypadku pośredniej emisji zasobów kwalifikowalnych do celów spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, określonego w art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (8) W celu zapewnienia, aby mechanizm odliczeń pozostał proporcjonalny, jednostki pośredniczące powinny móc wybrać zestaw instrumentów – obejmujący fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne – za pomocą których finansują nabycie własności zasobów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL. Pozwoliłoby to jednostkom pośredniczącym całkowicie uniknąć wszelkich odliczeń związanych z funduszami własnymi, o ile wyemitowały wystarczające zobowiązania kwalifikowalne. Odliczenia powinny zatem być w pierwszej kolejności stosowane do pozycji zobowiązań kwalifikowalnych jednostek pośredniczących. W przypadku gdy jednostka pośrednicząca jest zobowiązana do spełnienia indywidualnie wymogu dotyczącego wewnętrznego MREL zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE, odliczenia należy stosować do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 45f ust. 2 tej dyrektywy. W przypadku gdy kwota do odliczenia przekracza kwotę pozycji zobowiązań kwalifikowalnych jednostek pośredniczących, pozostałą kwotę należy odliczyć od ich pozycji w kapitale podstawowym Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i pozycji w Tier II, zaczynając od pozycji w Tier II zgodnie z art. 66 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W takim przypadku konieczne jest, aby odliczenia odpowiadające pozostałej kwocie były również stosowane przy obliczaniu funduszy własnych do celów wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾. W przeciwnym razie współczynniki wypłacalności jednostek pośredniczących, które wyemitowały fundusze własne, a nie zobowiązania kwalifikowalne, aby sfinansować nabycie własności zasobów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, mogą być zawyżone. Ponadto utrzymując ujednolicony sposób traktowania – do celów ostrożnościowych oraz do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – udziałów posiadanych zasobów kwalifikowalnych do celów wewnętrznego MREL, uniknie się nadmiernego wzrostu złożoności, ponieważ instytucje nadal będą mogły obliczać, zgłaszać i ujawniać jedno zestawienie łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz miary ekspozycji całkowitej do celów ostrożnościowych oraz do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 49 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (9) Aby dodatkowo zwiększyć proporcjonalność mechanizmu odliczeń, mechanizm ten nie powinien mieć zastosowania w wyjątkowych przypadkach, gdy zgodnie z art. 45f ust. 1 akapit trzeci i ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE wewnętrzny MREL stosuje się wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej, w odniesieniu do posiadanych zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL wyemitowanych przez podmioty objęte zakresem konsolidacji. Ten sam wyjątek powinien mieć zastosowanie, gdy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, określony w art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jest spełniony na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 11 ust. 3a tego rozporządzenia.
- (10) Pośrednia subskrypcja zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL powinna zapewniać, aby – gdy jednostka zależna utraci rentowność – straty były faktycznie przenoszone na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a odnośna jednostka zależna była przez ten podmiot dokapitalizowana. Straty te nie powinny być zatem pokrywane przez jednostkę pośredniczącą, która powinna stać się jedynie narzędziem służącym do przeniesienia tych strat do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym oraz w celu zapewnienia, aby wynik pośredniej subskrypcji był równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji, jak przewidziano w ramach upoważnienia określonego w art. 45f ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, do celów obliczania łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko jednostki pośredniczącej, wagi ryzyka nie powinny być stosowane do ekspozycji odliczanych w ramach nowego mechanizmu odliczeń, który ma być wprowadzony w art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Podobnie ekspozycje te należy wykluczyć z obliczania miary ekspozycji całkowitej jednostki pośredniczącej. Traktowanie polegające na niestosowaniu wagi ryzyka i wyłączeniu tych ekspozycji z miary ekspozycji całkowitej powinno być ściśle ograniczone do ekspozycji odliczanych zgodnie z nowym mechanizmem odliczeń, który ma być wprowadzony w art. 72e tego rozporządzenia, aby zastosować w praktyce podejścia pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL.
- (11) Aby odzwierciedlić nowy mechanizm odliczeń w odniesieniu do zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, należy zmienić wzory dokumentów do celów podawania do wiadomości publicznej zharmonizowanych informacji na temat MREL oraz wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/763⁽¹²⁾. Należy również zmienić wzory dokumentów do celów ujawniania informacji, aby uwzględnić łączną kwotę ekspozycji na ryzyko oraz miarę ekspozycji całkowitej, jaką miałyby jednostki pośredniczące, gdyby nie wyłączały ekspozycji odliczanych w tym nowym mechanizmie odliczeń.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/763 z dnia 23 kwietnia 2021 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do sprawozdawczości nadzorczej w obszarze minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz podawania tego wymogu do wiadomości publicznej (Dz.U. L 168 z 12.5.2021, s. 1).

- (12) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie pełna harmonizacja traktowania ostrożnościowego udziałów posiadanych przez jednostki pośredniczące w zasobach kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ukierunkowana zmiana wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (13) Aby należyście ocenić potencjalne niezamierzone skutki pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, w tym nowego mechanizmu odliczeń, oraz aby zapewnić proporcjonalne traktowanie i równe warunki działania różnych rodzajów struktur grup bankowych, zwłaszcza instytucji mających spółkę operacyjną między spółką holdingową a jej jednostkami zależnymi, a także podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje w przypadku upadłości ich likwidację w standardowym postępowaniu upadłościowym, Komisja powinna jak najszybciej przeprowadzić przegląd wdrożenia pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL przez poszczególne rodzaje struktur grup bankowych. Komisja powinna należyście ocenić możliwe rozwiązania strukturalne w odniesieniu do wszelkich zidentyfikowanych kwestii, takie jak rozszerzenie możliwości spełnienia przez podmioty, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ich MREL na zasadzie skonsolidowanej. Towarzyszący wniosek ustawodawczy, który Komisja może przyjąć, powinien należyście uwzględniać datę rozpoczęcia stosowania specjalnego traktowania do celów pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, tak aby mogło ono zostać wdrożone przed rozpoczęciem stosowania art. 72a ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Preferowane jest, aby taki wniosek ustawodawczy dotyczył konkretnej kwestii.
- (14) Aby zapewnić instytucjom wystarczający czas na wdrożenie specjalnego traktowania do celów pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, w tym nowego mechanizmu odliczeń, oraz w razie potrzeby zapewnić rynkom możliwość absorpcji dodatkowych emisji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, przepisy określające to traktowanie powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2024 r., zgodnie z terminem osiągnięcia zgodności z MREL.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywę 2014/59/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:
„(130a) »właściwy organ państwa trzeciego« oznacza organ państwa trzeciego zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 90 dyrektywy 2014/59/UE;”;
- 2) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12a

Skonsolidowane obliczenia na potrzeby globalnych instytucji o znaczeniu systemowym z wieloma podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

W przypadku gdy co najmniej dwa podmioty, które są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym będące częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub są podmiotami z państw trzecich, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii, unijna instytucja dominująca tej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oblicza kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 92a ust. 1 lit. a):

- a) dla każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii;
- b) dla unijnej instytucji dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

Obliczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), dokonuje się na podstawie sytuacji skonsolidowanej unijnej instytucji dominującej.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postępują zgodnie z art. 45d ust. 4 i art. 45h ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.”;

- 3) w art. 49 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
„Niniejszy ustęp nie ma zastosowania w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 72e ust. 5.”;
- 4) w art. 72b ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
„Do celów art. 92b odniesienia do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w akapicie pierwszym lit. c), k), l) i m) niniejszego ustępu traktuje się również jako odniesienia do instytucji, która jest istotną jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.”;
- 5) w art. 72e wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy unijna instytucja dominująca lub dominująca instytucja z państwa członkowskiego, która podlega art. 92a, posiada bezpośrednie, pośrednie lub syntetyczne instrumenty funduszy własnych lub instrumenty zobowiązań kwalifikowalnych co najmniej jednej jednostki zależnej, która nie należy do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co instytucja dominująca, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji dominującej może zezwolić instytucji dominującej – po należytych uwzględnieniu opinii organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów państw trzecich wszelkich odnośnych jednostek zależnych – na odliczenie takich udziałów przez odliczenie niższej kwoty określonej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji dominującej. Ta skorygowana kwota musi być co najmniej równa kwocie (m) obliczonej w następujący sposób:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$$

gdzie:

i = indeks oznaczający jednostkę zależną;

OP_i = kwota instrumentów funduszy własnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i, posiadanych przez instytucję dominującą;

LP_i = kwota instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i, posiadanych przez instytucję dominującą;

β = odsetek instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i, posiadanych przez jednostkę dominującą, obliczony w następujący sposób:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{kwota wszystkich instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez jednostkę zależną i}}$$

O_i = kwota funduszy własnych jednostki zależnej i, bez uwzględnienia odliczenia obliczonego zgodnie z niniejszym ustępem;

L_i = kwota zobowiązań kwalifikowalnych jednostki zależnej i, bez uwzględnienia odliczenia obliczonego zgodnie z niniejszym ustępem;

r_i = stosunek mający zastosowanie do jednostki zależnej i na poziomie jej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 92a ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz art. 45c ust. 3 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2014/59/UE lub w przypadku jednostek zależnych z państw trzecich, równoważny wymóg w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mający zastosowanie do jednostki zależnej i w państwie trzecim, w którym ma ona swoją siedzibę główną, o ile wymóg ten jest spełniony za pomocą instrumentów, które zostałyby uznane za fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

$aRWA_i$ = łączna kwota ekspozycji na ryzyko podmiotu będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym i, obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3, z uwzględnieniem korekt określonych w art. 12a, lub, w przypadku jednostek zależnych z państw trzecich, zgodnie z mającymi zastosowanie lokalnymi regulacjami;

w_i = stosunek mający zastosowanie do jednostki zależnej i na poziomie jej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 92a ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia oraz art. 45c ust. 3 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy 2014/59/UE lub w przypadku jednostek zależnych z państw trzecich, równoważny wymóg w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mający zastosowanie do jednostki zależnej i w państwie trzecim, w którym ma ona swoją siedzibę główną, o ile wymóg ten jest spełniony za pomocą instrumentów, które zostałyby uznane za fundusze własne lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

$aLRE_i$ = miara ekspozycji całkowitej podmiotu i będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym obliczona zgodnie z art. 429 ust. 4 lub, w przypadku jednostek zależnych z państw trzecich, obliczona zgodnie z mającymi zastosowanie lokalnymi regulacjami.

W przypadku gdy instytucji dominującej zezwolono na odliczenie skorygowanej kwoty zgodnie z akapitem pierwszym, jednostka zależna odlicza różnicę między kwotą posiadanych instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w akapicie pierwszym, a tą skorygowaną kwotą.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) dyrektywy 2014/59/UE, odliczają od pozycji zobowiązań kwalifikowalnych posiadane instrumenty funduszy własnych i instrumenty zobowiązań kwalifikowalnych, w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) instrumenty funduszy własnych i instrumenty zobowiązań kwalifikowalnych są w posiadaniu instytucji lub podmiotu, które same nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale są jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii;
- b) instytucja lub podmiot, o których mowa w lit. a), zobowiązane są do spełnienia wymogów określonych w art. 92b niniejszego rozporządzenia lub w art. 45f dyrektywy 2014/59/UE;
- c) instrumenty funduszy własnych i instrumenty zobowiązań kwalifikowalnych będące w posiadaniu instytucji lub podmiotu, o których mowa w lit. a), zostały wyemitowane przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 92b ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub w art. 45f ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, które same nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co instytucja lub podmiot, o których mowa w lit. a).

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego posiadanych instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych nie odlicza się w przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), zobowiązane są do spełnienia wymogu, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), na zasadzie skonsolidowanej, a instytucja lub podmiot, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), objęte są konsolidacją instytucji lub podmiotu, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2.

Do celów niniejszego ustępu odniesienie do pozycji zobowiązań kwalifikowalnych traktuje się jako odniesienie do któregośkolwiek z następujących elementów:

- a) pozycji zobowiązań kwalifikowalnych uwzględnianych do celów spełnienia wymogu określonego w art. 92b;
- b) zobowiązań spełniających warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE.

Do celów niniejszego ustępu odniesienie do instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych traktuje się jako odniesienie do któregośkolwiek z następujących elementów:

- a) instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 92b ust. 2 i 3;
- b) funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 45f ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.”;

6) w art. 92a uchyla się ust. 3;

7) art. 113 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, wagi ryzyka przypisuje się wszystkim ekspozycjom, chyba że ekspozycje te są odliczane od funduszy własnych lub podlegają traktowaniu określonymu w art. 72e ust. 5 akapit pierwszy, zgodnie z przepisami sekcji 2. Wagi ryzyka są przypisywane w oparciu o kategorię ekspozycji, do której jest zaklasyfikowana dana ekspozycja, oraz – w zakresie określonym w sekcji 2 – o jej jakość kredytową. Jakość kredytową można określić poprzez odniesienie do ocen kredytowych opracowanych przez ECAI lub ocen kredytowych opracowanych przez agencje kredytów eksportowych zgodnie z sekcją 3.”;

8) art. 151 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego ekspozycji należących do jednej z kategorii ekspozycji wymienionych w art. 147 ust. 2 lit. a)–e) i lit. g) obliczane są zgodnie z podsekcją 2, chyba że ekspozycje te są odliczane od funduszy własnych lub podlegają traktowaniu określonymu w art. 72e ust. 5 akapit pierwszy.”;

9) w art. 429a ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„q) ekspozycje podlegające traktowaniu określone w art. 72e ust. 5 akapit pierwszy.”;

10) w części dziesiątej tytuł I rozdział 1 sekcja 3 dodaje się podsekcję w brzmieniu:

„Podsekcja 3a

Odliczenia od pozycji zobowiązań kwalifikowalnych

Artykuł 477a

Odliczenia od pozycji zobowiązań kwalifikowalnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 72e ust. 4 i do dnia 31 grudnia 2024 r. organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji dominującej może – po należyтым uwzględnieniu opinii organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów państwa trzeciego wszelkich odnośnych jednostek zależnych – zezwolić na obliczenie skorygowanej kwoty m_i zgodnie z następującą definicją r_i oraz w_i :

r_i = łączny wymóg kapitałowy oparty na analizie ryzyka mający zastosowanie do jednostki zależnej i w państwie trzecim, w którym ma ona siedzibę główną, o ile wymóg ten jest spełniony za pomocą instrumentów, które zostałyby uznane za fundusze własne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

w_i = łączny wymóg kapitałowy w Tier I nieoparty na analizie ryzyka mający zastosowanie do jednostki zależnej i w państwie trzecim, w którym ma ona siedzibę główną, o ile wymóg ten jest spełniony za pomocą instrumentów, które zostałyby uznane za kapitał Tier I zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wydać zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy jednostka zależna ma siedzibę w państwie trzecim, które nie ma jeszcze mającego zastosowanie lokalnego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane żadne istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego przeniesienia aktywów z jednostki zależnej do instytucji dominującej;
- b) właściwy organ państwa trzeciego jednostki zależnej przekazał organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji dominującej opinię, zgodnie z którą z jednostki zależnej do instytucji dominującej można przenieść aktywa równe kwocie do odliczenia przez jednostkę zależną zgodnie z art. 72e ust. 4 akapit drugi.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45d ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów art. 45h ust. 2, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot, który jest globalną instytucją o znaczeniu systemowym będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obliczają kwotę, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu:

- a) w odniesieniu do każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii;
- b) w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”;

2) w art. 45f uchyla się ust. 6;

3) art. 45h ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, poddają dyskusji oraz – w stosownych przypadkach i gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – wydają zgodę na zastosowanie art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wszelkich korekt służących zminimalizowaniu lub wyeliminowaniu różnicy między sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotów z państw trzecich, a sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Taką korektę można zastosować z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) korektę tę można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odnośnymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi poprzez dostosowanie poziomu wymogu;
- b) korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii, nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i w art. 12a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

4) w art. 129 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja dokona przeglądu wpływu pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na równe warunki działania dla różnych struktur grup bankowych, w tym w przypadku gdy grupy posiadają spółkę operacyjną pomiędzy spółką holdingową wskazaną jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jej jednostkami zależnymi. Komisja oceni w szczególności:

- a) możliwość zezwolenia podmiotom, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na spełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej;
- b) traktowanie, zgodnie z przepisami regulującymi minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego;
- c) adekwatność ograniczenia kwoty odliczeń wymaganych na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Komisja przedłoży sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy, z uwzględnieniem daty rozpoczęcia stosowania art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 pkt 1 i 3 do dnia 15 listopada 2023 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszego rozporządzenia lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem art. 2 pkt 1 i 3 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 4***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 listopada 2022 r.

Jednakże art. 1 pkt 3, art. 1 pkt 5 lit. b) oraz art. 1 pkt 7, 8 i 9 stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 października 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK
